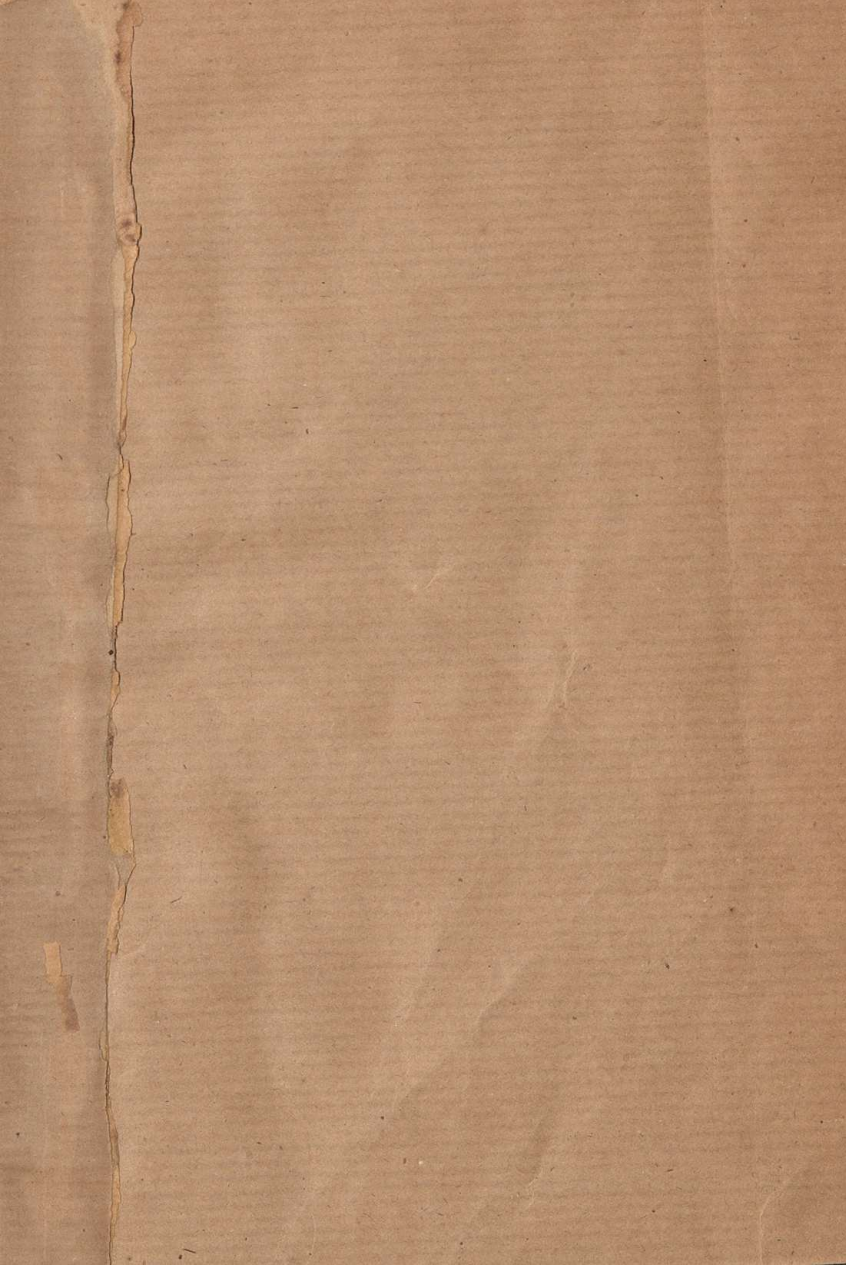

T 61

C 35

നല്ല ശെരിയാക്കാൻ.

ചാലിൽ ജേക്കബ്.

നല്ല ശമരിയാക്കാരുൻ

===== T 61
C 36

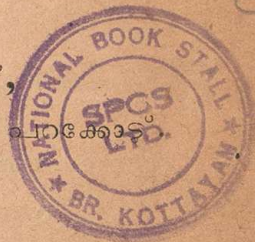
ഗ്രന്ഥകർതാ,
ചാലാൽ ജേക്കബ്.

C. R. S. S. S. (X)

ang.
15, 19

പ്രസാധകൻ,
സി. കെ. ഫിലിപ്പ്,
ചെന്നിക്കരത്തുവീട്, ഏഴരകുളം, പാലക്കാട്.

വില എട്ടുണ.

പ്രഥമമുദ്രണം — ഒക്ടോബർ 1953.

കോപ്പി — ആയിരം.

അച്ചടി:—

എസ്. ആർ. പി. പ്രസ്സ്, കായംകുളം.

All rights of this book are strictly reserved by
Mrs. Thankamma Jacob,
Chalil Peedikayil,
Pallickal, Kayangulam, T.C. e.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ കയ്യൊപ്പടയാളം എല്ലാ
പ്രതികളിലും ഉണ്ടായിരിക്കും.

This book is dedicated to:—

Mrs & Mr C. J. Thomas,

Edapurayil House, Kattanam,

Pallickal, T. C. State,

as a mark of enduring love.

THE AUTHOR.

Kayangulam, }
Oct. 15, 1953. }

പണിയാളനെ സേവി-
ച്ചിടുക, നിരന്തരം,
പണിയുമവനൊരു
സപ്തരാജ്യമീമണി.

ശ്രീ. ജേക്കബിന്റെ കൃതികളെ പറ്റങ്ങൾ പ്രശംസിക്കുന്നു.

---

1. കാൽവരിയിലെ കരിനിഴലിൽ
2. കന്നിശ്രമുകൾ
3. നമ്മുടെ കൺമുമ്പിൽ
4. പൊളിയുന്ന കൂടാരത്തിൽ (അച്ചടിയിൽ)

കാൽവരിയിലെ കരിനിഴൽ

.....മതത്തിന്റെ കേന്ദ്രതത്വങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കാത്തതിനാൽ പഴമക്കാഴ്ച, അതിന്റെ ത്യാഗപൂർണ്ണവും വിപ്ലവാത്മകവും ആയ ഭാഗങ്ങളെ ഉന്നിപ്പറയുകയാൽ പുതുമക്കാഴ്ച രസിക്കുന്ന തരത്തിലാണ് കവിയുടെ പോക്ക്. പരിഷ്കരണവാദമേ കൃതിയിൽ മുന്നിട്ടുനില്ക്കുന്നു. പുതിയ തത്വസംഹിതകൾക്കു ലോകത്തിൽ എന്നും നേരിടേണ്ടിവരുന്ന എതിർപ്പുകളെ കവി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ ക്രൈസ്തവ കഥകൾ വേണ്ടത്ര ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളിൽ പകർന്നിട്ടില്ല. "മലലന മറിയ"ത്തിനുശേഷം നമ്മുടെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന ഈ കൃതിയേപ്പോലുള്ള മറ്റൊന്ന് ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. യാഥാസ്ഥിതിക കഥയുടെ കങ്കാളത്തിൽ ഭാവനാംശങ്ങൾ ധാരാളം ചേർത്തു പിടിപ്പിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് കാവ്യത്തിനു കൈവന്ന നാടകീയമായ എടുത്തു പറയത്തക്കതാണ്. യഹൂദപുരോഹിതന്മാരുടെ വിഭിന്ന വീക്ഷണഗതി വച്ചുള്ള അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾക്കു നല്ല തന്മയത്വമുണ്ട്. മറ്റൊല്ലാകായ്ത്തിലുമെന്നപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ കായ്ത്തിലും അനുക്രമികളും, ഉദാസീനരും എല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കുക കേവലം സ്വാഭാവികമാണ്;

സംഭാഷണത്തിൽ കൂടി ആ ചിന്താഗതികൾ പ്രതിഫലിക്കുമ്പോൾ പാത്രങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ജീവൻ കിട്ടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കഥ നടന്ന നാട്ടിലെ ഭൂമിശാസ്ത്രം അടുത്തു പരിചയമുള്ള മാതിരി വർണ്ണിച്ചു ഫലിപ്പിച്ചാൻ കവിക്കു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യുദ്ധ സമുദായത്തിലെ ആചാരമയ്യാദകളും ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്! ഇതുകൊണ്ടെല്ലാം വായനക്കാർക്കു മുമ്പിൽ അപരിചിതമെങ്കിലും കൗതുകകരമായ ഒരു ലോകം തുറന്നുകാണിച്ചാൻ കവിക്കു സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. പററിയ പശ്ചാത്തലവും അന്തരീക്ഷവും സൃഷ്ടിച്ചാനും നിലനിത്താനും ശ്രീ. ജേക്കബ്ബിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.....

—ജയകേരളം.

.....ഇതു വായിക്കുമ്പോൾ ഏകദേശം രണ്ടായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു് ഭൂമുഖത്തുനിന്നും മറഞ്ഞുപോയ രംഗങ്ങൾ ഉജ്ജ്വലമായ ജീവനും ഭാവപൂർണ്ണതയും കൈക്കൊണ്ടു് കൺമുമ്പിൽ വീണ്ടും അണിനിരക്കുന്നു. എന്നുതന്നെയുമല്ല താൻതന്നെ ആ രംഗങ്ങളുടെ ഒരംശമാണെന്നു വായനക്കാരനു് തോന്നിപ്പോകുന്നു. അത്രത്തോളമുണ്ടു് കവിയുടെ കല്പനാശക്തി.

—ഉദയം.

നമ്മുടെ കൺമുമ്പിൽ

.....സാമാന്യം ദീർഘമായ നാലു ഖണ്ഡകവിതകളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണു് 'നമ്മുടെ കൺമുമ്പിൽ'. ഈ കവിതകൾക്കു കഥയില്ലെന്നു് ആരും പറകയില്ല. നാലു കവിതയും കഥാത്മകമാണു്. കഥകളെല്ലാം സ്വാഭാവികമായ ഒരു മധുരരീതിയിൽ ആച്ഛാനം ചെയ്യപ്പെട്ടി

രിക്കുന്നു. അവയ്ക്കൊരു ജീവിതസന്ദേശമുണ്ട്. ആ സന്ദേശം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉന്നിത്തറയ്ക്കാതിരിക്കയില്ല.

—മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്.

.....മലയാളത്തിലെ ഉയർന്നുവരുന്ന കവികളിൽ ഒരാളാണ് ശ്രീ. ജേക്കബ്. വാസനയും വ്യക്തിത്വവും വേണ്ടുവോളമുള്ള ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നാലു കവിതകളുടെ സമാഹാരമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. പേർ സൂചിപ്പിക്കും പോലെ നമ്മുടെ കൺമുറിയിൽ നടക്കുന്ന സാധാരണ സന്ദർഭങ്ങളാണ് ഇതിലെ വിഷയങ്ങളെല്ലാം. എന്നാൽ എല്ലാറ്റിലും ചിന്തയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്ന ചില സാമൂഹ്യ പ്രശ്നങ്ങൾ അടക്കുവാൻ കവിക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയൊന്നും കൃത്രിമമായി, കല്പിച്ചുകൂട്ടി, സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമാല്ല. ഏതാനും അനുഭവകഥകൾ സർഭാഷണ ബഹുലമായ നാടകീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്നുംകൊണ്ടു കവി പറഞ്ഞുപോകുന്നു, ഇതിൽ നൃത്തനകല്പനകൾ കൊണ്ടു നിറംപിടിപ്പിച്ചു കലാസുന്ദരമായ ഭാഗങ്ങൾ പലതും കാണാം. ഈ കഥാഗതിയിൽ ഒഴുകിപ്പോകുന്ന അനുവാചകർ അറിയാതെ അവിടവിടെ ചൊന്തിക്കാണുന്ന സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങളിൽ ചെന്നുകയറുന്നു. ഈ പ്രശ്നങ്ങളോടൊക്കെ ശാഖോപശാഖകളായി തനിയെ പിരിഞ്ഞുപോകുന്നവയാണ്. കവി ചിത്രകാരന്റെ നിലവിട്ടു ഒരിക്കലും ഉപദേശകനായിത്തീരുന്നില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു എല്ലാറ്റിനെപ്പറ്റിയും ചില അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. അവ കേൾപ്പാൻ കഴുകമുള്ളവയാണെന്നു മാത്രമല്ല, ചിന്തിപ്പാൻതക്ക കഴമ്പുള്ളവയുമാണ്. ഇതിവൃത്തങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും അവയ്ക്കു സുന്ദരമായ രൂപം കൊടുക്കുന്നതിലും എല്ലാറ്റിലും

ഉപരിയായി ചില പ്രായോഗിക പാഠങ്ങൾ നൽകുന്നതിലും കവി തികച്ചും വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

—ജയകേരളം.

.....ലളിതമായ ഭാഷയിൽ കവിതയെഴുതുവാനുള്ള ശ്രീ. ജേക്കബിന്റെ പാടവത്തെ അഭിനന്ദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

—ഉദയം.

.....The four well written poems of this book expose arrogance, prejudices and hypocrisy that are to be seen in society.

—The Hindu.

ശ്രീ. ജേക്കബിന്റെ അടുത്ത കൃതി
മേരിക്കട്ടി.

മതത്തിന്റെ മയക്കുമരുന്നുകൊണ്ടു തലകറങ്ങിയ ഒരു പാവപ്പെട്ട സ്രീയെ ജീവിതത്തിന്റെ വെളിച്ചം വീശി ഉണർത്തുന്ന വിപ്ലവാത്മകമായ കാവ്യകഥ.

നല്ല ശമരിയാക്കാരുൻ.

ഒന്നു.

കനകാഭിമാംകിനാ
പ്പുവുകളിറഞ്ഞൊരു
കവിതാസമാഹാര
മൊരുക്കി, യുവകവി.

കേരളഭാഷാഗാനാ
തൻ ഗുരുതലത്തിലാ
വാഴെഴുചരിഞ്ഞ
മാലികസമർപ്പിക്കാൻ

പ്രേമലോലയാമാത-
 നാഥതൻ കഴുത്തിലെ

ഹേമഹാരകമയാൾ

വെള്ളിനാണുമായ് മാറി.

സന്താപസന്തോഷങ്ങൾ-

ജോഷുമായ് പ്പുകുക്കേണ്ടും

തൻകാന്തയ്ക്കുയാളേകീ,

സ്വാന്തനമേവം, പിന്നെ:-

“സ്വപ്നമാലകൾക്കെന്തു

ശാശ്വതമൂല്യം, പ്രിയെ,

മൺതരിവിഴുങ്ങാത്ത

കീർത്തിയോടുചമിക്കിൽ?

എൻവിരൽത്തൂമ്പിൽവന്നു

പൂത്തൊരിക്കിനാവുകൾ

നിൻമനോഹരരൂപ

ദർശനസംജാതങ്ങൾ.

വരുവാൻപോകും തല-
 മുറ, നിൻചടുലമാം
 കരിമീൻകണ്ണിൻവെട്ടി-
 ത്തിളക്കം കണ്ടീടണ്ടേ?

എൻമുഴുവുദന്തത്തിൽ
 വസന്തപ്രഭാതംപോൽ
 നിൻപ്രഭാവിലാസങ്ങ
 ഉള്ളത ഗൃത്തംചെയ്തേ,

എന്തെന്നുവിരിഞ്ഞീല,
 കാലത്തിൻകരുത്തേഴും
 വങ്കാറിൽചൊഴിയാത്ത
 കലതൻ കൽഹാരപ്പു?

ഇനിയുംജനിക്കേണ്ട
 കന്യമാരെനോവാ ഴു,
 മിനിയുംജനിക്കേണ്ട
 തരണൻ നിന്നൊവാ ഴും.

മംഗളേ! മധുരമാം
 നിൻരൂപം പകർന്നിയോ-
 രെൻകലാവിരുതേതു
 കന്യക കൊതിക്കീല!

ഇക്കലാവിരുതിനേ-
 ലെപ്പൊഴുംബിംബിക്കും, നി-
 ന്നതുകുകേളേതു
 യുവാവു കൊതിക്കീല!

നമ്മളുടനീനെനിത്യ
 രഥ്യയിൽകൂടെ, ജന-
 സമ്മതിനേടിപ്പോകും
 പോക്കെത്ര മനോഹരം!

ആശയമാവേശവു-
 മവശമുദയത്തിൻ
 പേശികൾതോരണിത്യം-
 പകൻ, പകൻ, നാം.

വീചിമാലയെമേയി
 ചുലയുമേണിത്തേ ന്നൽ
 പോലെപോം സമുദായ
 ചിന്തതൻസാനുക്കളിൽ.

ഇന്നത്തെവരവുക:-
 ഉടയ്ക്കുമേൺവെട്ടിക
 ഉി,ന്നത്തെ കൊടുങ്കാടു
 തെളിക്കുംകോടലികൾ,

മനുഷ്യവികാസത്തെ
 ചുവട്ടിത്താഴ്ത്തുമേന്തൻ
 കുതികാലുകൾവെട്ടി
 വീഴ്ത്തിടു മരിവാൾകൾ,

മനുഷ്യമഹത്വത്തി
 നെന്തിരായോങ്ങുവാളിൻ
 മൂന്നകൾമടക്കിടു
 മുരുകുചരിചകൾ,

മാളികാഭക്തങ്ങളെ
 വളയംതൊഴിലാളി
 ജാഥകൾവഹിക്കേണ്ട
 തീർപ്പന്ത പ്പതാകകൾ.

നവലോകത്തെത്തിക്കും
 പണിയാളന്മാരെടു
 തൃശിരോടടുത്തു
 നേകിടുമാഹപാനങ്ങൾ

കവിതാമയമായ
 ലേഖനം, ഭാവികയ-
 ചിട്ടുവാനാവശ്യമാം
 സ്റ്റാമ്പ്, നീ, സമ്മാനിച്ചു".

അവർതൻ കരിനീല-
 കണ്മന, വില്ലപ്പെട്ട
 പതക്കമിളക്കിയ
 തിളക്കത്തോടെ മിന്നി.

രണ്ടു്.

വിസ്മൃതമാകും ഗ്രാമ
 വീഥികൾതോറും, പിന്നെ
 പുസ്തകം വിഷ്കാനായി-
 ടിറങ്ങി, യുവകവി.

മാന്യുവിൻ മണം പാറം
 ഗ്രാമവീഥിയിലൊരു
 പൂന്തണൽ തേടിപ്പിടി-
 ച്ചിരന്നു, ക്രയോൽസുകൻ.

പച്ചമാങ്ങകൾ വിഷ്കാ-
 നരികത്തിരുന്നൊരാ
 വൃൽ വില്പനതീർത്തു
 കുട്ടിയും കുഞ്ഞുപോയ്.

ആരുമേ വാങ്ങുന്നില്ലാ,
 നോക്കിടുന്നില്ലാ, ചിന്താ-
 മാധുര്യമൂറുന്ന തൻ
 കവിതാ സമാഹാരം!

മുമട്ടുമുമക്കന്ന

ലോകത്തെക്കണ്ടു, കവി,

മുമച്ചു, കുറച്ചുമാ-

ച്ചന്തയിലെത്തുന്നതായ്.

മുമലും തലയുടകൊ-

ണ്ടായവർ തിരിക്കുന്ന

ദിനചക്രത്തിൻ ഘന

മേറിയോരിലകളെ.

പുസ്തകം വാങ്ങിക്കവാ-

നവരോടഭ്യർത്ഥിച്ചു-

തത്ത്വശാസ്ത്രമെന്നായാൾ

ഗ്രഹിച്ചു, വിശദമായ്.

കൊട്ടയിൽ കിടന്നല-

ഞ്ഞിളകും തേങ്ങാക്കല,

വട്ടിയിൽനിന്നും കഴു-

ത്താട്ടുന്ന നേത്രക്കല,

വിയർപ്പിൻ വൻചോലക-
 ളോലിക്കും തലകളിൽ
 ചലിക്കും മലകൾപോ-
 ലുലയ്യും പുൽക്കെട്ടുകൾ

ആളുകൾ ചുമന്നുകൊ-
 ണ്ടാവണങ്ങളിൽപോയി
 ട്രാവഴിവന്തുവീർത്ത്
 മടിയ്ക്കീലകളോടെ.

കവിതന്നാശാനാളം
 തിളങ്ങി, നഗരത്തിൽ
 കവിത വിലപ്പോകും
 സാധ്യത നിരൂപിക്കെ.

പുകതള്ളിടം കൂറൻ
 ചിമ്മിനികളും, നാനാ
 മണിമാളികകളും,
 ഗോപുരഗുഹങ്ങളും,

ഹരിതമരനിര

ഋഷ്യമതിദൂര-
തുയത്തിക്കാട്ടെന്നാരാ
 നഗരശ്രീയെ നോക്കി,

പുസ്തകങ്ങളും പേറി

കെട്ടത്തവെയിൽ ചൂടി-
 ലുത്തമോത്സാഹത്തോടെ
 നടന്നു, യുവകവി.

കാകുൾക്കല്ലാതവി-

ടാളുകൾക്കാപ്പം, വഴി
 പോകവാൻപോലും സ്ഥല-
 മില്ലെന്നു കണ്ടീടവെ,

പാതവക്കത്തെ പൂത്ത

വേപ്പിന്റെ ചുവട്ടിലാ
 ഭാരവുമഴിച്ചവെ-
 ച്ചിരന്നു, യാത്രാക്രിഷ്ണൻ.

മോടികളലതല്ലം
 ജീവിതസമുദ്രത്തിൽ
 താനൊരു ചെറുദുർഗ്ഗത്തിൽ
 നില്പതായയാൾ കണ്ടു.

പുസ്തകമല്ലാ, തന്റെ
 രൂപത്തെപ്പോലും, കാണാൻ
 പട്ടണമൊഴികെ
 ഒന്നൊന്നും കണ്ടുവേഗം.

മോട്ടോറും, കുതിരയും,
 മർത്യനും ചുമന്നുകൊ-
 ണ്ടോട്ടമാണെല്ലായ് ഞ്ഞൊഴും
 പട്ടണമൊഴികെ.

മദ്ധ്യമനം കഴിയുന്നതു,
 ഭൂസ്ഥാനമായിട്ടു,
 കത്തുന്ന വിശപ്പെന്ന
 ല്ലാൽക്കടമാകും വെയ്ലും.

പുസ്തകങ്ങളിൽ തല
 ചായ്‌ച്ചയാളിറങ്ങിപ്പോയ്;
 നിവൃത്തിപ്പോൾ സൂക്ഷ്മ
 പിരിയു സമയമായ്.

മൂന്നു്.

കോൺവൻറു പിരിഞ്ഞെന്ന
 നടയാൻണയന്നു,
 രൂപമോഹിനികളാ-
 മ മുതലചനകൾ.

മധുരപ്പതിനേഴിൻ
 മമ്മരങ്ങളാൽ, മനോ-
 ഹരമക്കവിതക-
 ഉവക്കു രസിക്കില്ലേ?

അവരോ നോക്കുന്നില്ലാ,
 ഗൌനിക്കുന്നില്ലാ, യവ-
 ഹൃദയസ്വപ്നം വിരി
 ഞരുലഞ്ഞ പൂച്ചെണ്ടിനെ.

നാലു

അഭിജാതമാംമുഖ-

ശോഭയോടവിടൊരു

പ്രഭനന്ദനൻ വന്നു

പുസ്തകം പരീക്ഷിച്ചു.

താളുകൾ മറിക്കവെ

നീരസനോട്ടത്തൊടൊ

ക്കോമളാകാരൻ കാവ്യ-

കാരനെ നോക്കിച്ചൊല്ലി:—

“നവലോകത്തിൻ സൃഷ്ടി

കർത്താവാം നിങ്ങൾ, പാത-

വിരിപ്പിലിരുന്നതു

പുസ്തകം വിററീടുന്നു?

സൃഷ്ടികർത്താക്കൾ, നിങ്ങൾ,

‘വോൾഗ’തൻ തീരത്തിലെ

സ്വപ്നവാടിയിൽനിന്നു-

മെന്തിനായിറങ്ങുന്നു?”

അഞ്ചു്

മരൊരാളവിടെത്തി-
 പ്പുസ്തകമെടുത്തുതൻ
 കക്ഷത്തിൽവെച്ചു, വില-
 യെന്തെന്നു ചോദ്യംചെയ്തു.

‘ഒറ്റരൂപ’യെന്നുള്ളോ
 രത്തരം, തളിന്നാരാ
 ഗദ്ഗദകണ്ഠൻ കവി
 പഠഞ്ഞു, വിനീതമായ്.

ഒറ്റരൂപതൻ നോട്ടു
 പോക്കറിൽനിന്നും വലി
 ചിട്ടയാളലക്ഷ്യമായ്
 കവിതൻ തൊഴുകുകയിൽ.

*

*

*

*

ചിരിതൻ നരമിന്ന
 മധരമമത്തിക്കൊ-
 ണദരനാഴിക കഴി-
 ണ്താനരൻ തിരിച്ചെത്തി.

“സാരൊന്നു ക്ഷമിക്കണേ”
 പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാ
 ന്നുതനൻ “സിഗരട്ടിൻ
 പണംഞാൻ നിങ്ങൾക്കേകി.

കടമായെന്നിക്കൊരു
 രൂപയേകുവാനുള്ള
 കടമ, നിക്ഷിപ്തമായ്,
 നിങ്ങളിലതുമൂലം.”

ഒരുവാക്കരിയാടാ-
 തുടനെ യുവകവി
 തിരികെക്കൊടുത്തയാ-
 ളേകിയോരുരൂപിക.

ആ നരൻ, സരസമായ്

ഘൃണയ്ക്കു, വീണ്ടും, “ഗ്രന്ഥ
കാരനാമങ്ങാണൊരു
തികഞ്ഞ സർവ്വദയൻ.

കടമായെന്നിക്കൊരു

രൂപയേകവാൻ തമ്മി
ലറിയാതിരുന്നിട്ടും
സന്നദ്ധനായി, ഭവാൻ.

വീഥിയിൽവച്ചാദ്യമായ്

കണ്ടതാമെന്നു വീണ്ടും
കാണുവാനിടവരാ-
തിരുന്നാലയ്യോ, കഷ്ടം.

അതിനായങ്ങുകൊരു

പണയംതരാൻ, വേറെ
വകയില്ലല്ലോ തന്ന
പുസ്തകമല്ലൊതൊന്നും”.

പുസ്തകം വിണ്ടുയവ-
 കവിതൻ കയ്യിൽ കൊടു-
 ത്തിത്രയും പാഞ്ഞയാൾ
 ചിരിച്ചു നടന്നു പോയ്

ആരും

ആവഴിക്കല്ലോൾ വന്നു
 ദാമ്പത്യവനികയി-
 ലാദ്യമായ് തമ്മിൽ കണ്ടു
 മുട്ടിയോരാണുപെണ്ണും.

ആയവാവെടുക്കുന്നു
 പുസ്തകം, വായിക്കുന്നു,
 താളുകൾ മറിച്ചിട്ടി
 ന്നിയല്ലെ ചിലതൊക്കെ.

പുഞ്ചിരിപുരണ്ടയാൾ-
 കല്ലാല്പം, 'മധുവിയു'
 വെന്നൊരുവാക്കിൽതന്റെ
 കൺകതിർപതിക്കവെ.

വരികൾനാലഞ്ചയാൾ
 വിഴുങ്ങി, വികസിച്ചു
 മിഴിയാൽ, പിന്നീടൊരു
 പുരഭാവമോടോതി:—

'ഞങ്ങൾതൻമധുവിയു
 വായിട്ടുമഹോത്സവം
 ഞങ്ങളുടൊപ്പോഷിച്ചു
 കഴിഞ്ഞു, കഴിഞ്ഞാണിത്.

അതിനാലിതുവായി
 ചുപകാരങ്ങളൊന്നു
 മിനിയുമുണ്ടാകവാ-
 നിടയില്ലതു, തീച്ച".

ലജ്ജയാൽമണവാട്ടി
 തലചായിക്കെ, വീണ്ടു
 മുജലഗർവ്വത്തൊടെ,
 പറഞ്ഞു, ജയഭാവൻ:—

“എങ്കിലിന്നെഴുതുക,
 ഞങ്ങൾതൻവൈവാഹിക
 മംഗലമഹാമഹ
 വിജയാപദാനങ്ങൾ.

വില്പനനന്നായ് വരും
 നിശ്ചയ, മൊരുപ്രതി-
 ക്ഷിപ്തോദേതരാംതാനൊ-
 രച്ഛാരമരരൂപ”.

ഹീനമിച്ഛരിഹാസം
 കേട്ടൊരാസമുദായ
 കോകില, മാലോചനാ-
 ലീനനായിരിക്കവെ,

മങ്കയാൾനാണം ചൂണ്ടു
 നടന്നു, വേഗംപെട്ടു-
 വങ്കനാംകണവൻ-
 മവളെത്തുടന്നുപോയ്.

ഏഴ്.

തലയിൽഖദർത്തൊപ്പി
 യണിഞ്ഞിട്ടതുവഴി
 വലിയകടവയ-
 റന്തിപ്പോമൊരാൾവന്നു.

പുസ്തകംകണ്ടിട്ടയാൾ
 ശ്രദ്ധിക്കെ, കവിപെട്ടെ-
 ന്നത്തമാദരത്തോടെ
 നൽകിനാനൊരുപ്രതി.

തലക്കെട്ടയാൾവായി-
 ചുറ്റപ്പോഴേ, മുഖംപൊക്കി
 ടുതിഗൗരവത്തോടെ
 ചോദ്യമായിതേവിധം:—

“ജനന നിയന്ത്രണ
 സംഗതിസംവാദിക്കും
 പുതിയ ലാലുലേഖ
 വില്പനയ്ക്കുണ്ടോ കൈയിൽ?”

കവിയോതി:—“ഞാനൊരു
 ഗായകൻ, പുരോഗതി
 സമുദായത്തെച്ചൂണ്ടി
 ക്ഷാണിക്കും കലാകാരൻ”.

അമിതരോഷത്തോടെ
 കണ്ണുകൾതിളപ്പിച്ചു
 വയസ്സൻചോദിക്കയാൽ:—
 “തനിക്കെന്തതിൽ കാര്യം?”

“സമുദായത്തിൽപുരോ-
 ഗതിക്കായല്ലീ, ഞങ്ങ-
 ഉധികാരത്തിൻഭാര
 വണ്ടികൾ വലിക്കുന്നു?”

പുതുതായ് ഞങ്ങൾ കണ്ടു
 പിടിച്ചസമുദായ
 പരിഷ്കാരമാണല്ലോ
 ജനനനിയന്ത്രണം.

ബ്രിട്ടനുമേരിക്ക-
 നൈക്യനാടുമീമട്ടു
 കഷ്ടത നാട്ടാരിൽ നി-
 നകറി, ജയനേടി.

ഇന്നുകൂടിയപാട്ടി
 സംഘത്തിൽ സംബന്ധിച്ചോ-
 രെന്നുടെ പ്രസംഗത്തിൻ
 വിഷയം വേറൊന്നല്ല.

പുസ്തകക്കമ്മറിയെ
 കൊണ്ടുത്താനംഗീകാരം
 സിദ്ധമാക്കിടാം ഗ്രന്ഥം
 രചിക്കിലിതേപ്പറി.

ഇല്ലപോൽ, കലാകാര-
 നന്നതി, സ്വതന്ത്രയാ-
 മിൻഡ്യയിൽ, പ്രോത്സാഹന
 മെങ്ങിനെ തരും ഞങ്ങൾ?

ഞങ്ങളുന്നയിക്കുന്ന
 തന്ത്രങ്ങൾ പ്രകീർത്തിച്ചാ-
 നില്ലമേരിക്കൻ പത്ര
 ലേഖകരല്ലാതാരു്.”

ഉത്തരമുരിയാടാ-
 തപ്പോഴും യുവകവി
 സ്വസ്ഥചിത്തനായ് നിന്നു
 വയസ്സൻ നടന്നുപോയ്.

എട്ട്

അംബരം സന്ധ്യാരാഗം
 രാജിതമിനീ, ദീപ
 സഞ്ചയപ്രദീപ്തമായ്
 രാജപാതകൾ, വീണ്ടും.

മുളങ്ങൾ വീണ്ടുംവീണ്ടും
 മുഴങ്ങി, യന്ത്രച്ചക്രിൻ
 മുളിലു നിശ്ശബ്ദമായ്
 നഗരഗർഭങ്ങളിൽ.

കവിതാമലർമാല
 വില്ലുവാനിറങ്ങിയ
 കവിതൻ കരളിലും
 ബിംബിച്ചു, സായംസന്ധ്യ.

ആരുമേനോക്കുന്നില്ലാ,
 നോക്കുന്നോർ കാണുന്നില്ലാ,
 കാണുന്നോർ ഗൌനിക്കുന്നി-
 ല്ലീസൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യത്തെ.

വരവാൻപോകുകാല-
 ഘട്ടങ്ങളോരോന്നുതൻ
 കരളിൽതിങ്ങും കണ്ണീർ
 കയത്തിലയാൾ കണ്ടു.

കന്യാമാർകാണുന്നതൻ
 കവിതാരാമ,മഭി-
 നന്ദനമവർ കന്നി-
 യാറുപോലൊഴുകുന്നു.

തൻമുഴുപദമുദ്ര
 പതിഞ്ഞവഴിത്താര
 പിൻതലമുറതിര-
 ണ്തലത്തുക്ലേശിക്കുന്നു.

എങ്കിലുമത്താഴത്തിൻ
 മൺകലത്തികലരി
 വെന്തുതുളളണ,മതാ
 ണിന്നുതൈയത്യാവശ്യം

അരിവാങ്ങിക്കാൻപോലും
 വകയില്ലല്ലോ, തന്റെ
 ചെവിയിൽ മുഴങ്ങുന്ന
 ഭായ്യതൻ പരാതികൾ.

പുസ്തകമൊന്നെങ്കിലും
 വില്ക്കണ,മതിൻപണ-
 മത്താഴംവെക്കാൻമാത്രം
 പോരും—ഇന്നതുപോരും.

അല്ലെങ്കിൽ കമനിതൻ
 ചടുലമിഴിതാഴം
 മുല്ലപ്പൂവെതിർമേനി
 ത്തളരും, ദയനീയം!

ഒൻപതു

ആ വഴിനടന്നുപോ-

യല്ലൊഴുതൊരു, തൊഴി-
ലാളി, ഫാക്ടറിയന്നും
തിരിച്ചുമടങ്ങുവോൻ.

ചുവന്നതാണകൺകൾ,

മെലിഞ്ഞകൈകാൽ, തൊലി
ചുളിഞ്ഞഭേദം, വിയ-
ല്ലൊലിക്കും കീറത്തുണി,

കരിമുടിയചെറു

തലയിൽക്കെട്ടെന്നിവ
വിളിച്ചുപറഞ്ഞവൻ
നിസ്സപനെന്നത്യച്ഛത്തിൽ.

പുസ്തകക്കെട്ടിൻമുമ്പിൽ

വന്നയാളാവേശത്തോ-
ടിത്തിരിനേരംനിന്നു,
കൈയൊന്നുനീട്ടിപ്പിന്നെ.

കവിതൻകൺകോൺക-
 ഉപ്പൊഴുറോട്ടിൽപ്പോകും
 ധനവാന്മാരെനോക്കി
 മുകമായഭൃത്ഥിച്ചു.

പത്തു.

തൊഴിലാളിയക്കാവ്യ
 പുസ്തക, മെടുത്തതിൻ
 പുറങ്ങൾമറിച്ചപ്പോ
 ഉയാൾതന്നയിർമിന്നി.

പരീക്ഷണമാനേത്ര
 മുജപലിപ്പെന്നോചില
 വരികളയാളിലൊ
 രിളക്കമുണ്ടാക്കുന്നു.

മടക്കിക്കുത്തിട്ടര
 മറച്ചുമുണ്ടിൻചുളി
 വിതിത്തുചെറിയൊരു
 കെട്ടയാളഴിക്കുന്നു.

കാലണത്തുടുംചില
 രണ്ടണത്തുടും ചേത്തു
 രൂപയെന്നയാളേകി
 കവിക്കഭക്തയാദരം.

ആനരൻ-ദാരദ്രത്തിൻ
 നിഴൽപോൽ നിന്നോൻ-തീവ്ര
 വേദനനായിച്ചൊല്ലി
 ക്ഷവിയോടിതേവിധം:—

“പാടുക, സഹോദരാ,
 പാടുക സുശക്തമായ്
 പ്ലാടുപെട്ടിടുവോൻ
 സമരസരണിയിൽ.

യന്ത്രങ്ങൾമുളമ്പോഴും,
 മുതലാളിതൻകൂര
 തന്ത്രങ്ങൾവയറിന്മേൽ
 വടങ്ങൾ കെട്ടുമ്പോഴും,

ഞങ്ങൾക്കെന്നാവേശവു-
 മുണച്ചും തരുന്നില്ല
 നിങ്ങൾതൻ പുരോയാന
 നിർദ്ദേശസംഗീതങ്ങൾ.

മനുഷ്യശൃംഗങ്ങളെ
 തകർത്തു, നവലോക
 മഹിമ മിന്നുകൊടി
 ശ്ലോകമുയർത്തുവാൻ

പായുന്നൂ, സംഘങ്ങളായ്,
 കുതിരപ്പുറത്തേറി
 പ്ലായുന്തു, പണിചെയ്തു
 പട്ടിണികിടക്കുവോൻ.

അപ്പടനീക്കത്തിന്റെ
 നൽക്കളമ്പടികളി
 പ്ലസ്തകം മുഴക്കനെ-
 നെന്നിക്കതോന്നിപ്പോയി.

ഉയിരുമുമ്പേപ്പവും
 പകന്നുകൊടുക്കേണ്ട
 കഴലുത്തുകൾവേണ
 മിപ്പടനീക്കത്തനിൽ.

പട്ടിണിയാണെങ്കിലും,
 വിളക്കുകത്തിക്കുവാ-
 നിത്തിരിമണ്ണയെൻ
 വീട്ടിലില്ലെന്നാകിലും

വാങ്ങുമാൻ മനസ്സിനു
 ഭക്ഷണം നൽകീട്ടാത്മ
 ദീപത്തെത്തളിക്കുമീ-
 യത്തുതകലാസൃഷ്ടി.

കൂവിടും പൂക്കോഴിതൻ
 കഴുത്തു തെരിക്കുന്ന
 രാവിന്റെ ചോരമാരു-
 ണഭവരസ്യക്ഷിക്കണേ.

ഇപ്പാട്ടിൻ വിലയെന്ത-
 ന്നറിയാൻ കഴിവുളോ-
 രിപ്പൊഴുമധികമു-
 ണ്ടലപാനം ചെയ്തോർകളിൽ.

കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങൾതൻ
 കൊള്ളക്കാരൊളിപ്പണോ-
 രിരുളിൻ മറകത്തും
 പന്തങ്ങൾ ജപലിപ്പിക്കാൻ

നിങ്ങൾതന്നെറിയുന്ന
 ചിന്തയിൽനിന്നും കനൽ
 ചിലകളുയന്നുയ-
 ന്ജപലമായിട്ടെ.

പതിനൊന്നു്.

അന്നരാത്രീയിൽ കവി
 യത്താഴമുണ്ടീടവേ
 മന്ദഹാസത്തോടോതി
 കാന്തയോടീതേവിധം:—

“പാറക്കെട്ടുകൾമുന്നിൽ
 കിടപ്പു, മനുഷ്യനു
 കേരവാനസാൽഗമാ-
 മുന്നതശൃംഗത്തൊടെ.

അപ്പുറത്തനല്ലമാ-
 മൈശപർവ്വം വിളയുന്ന
 കല്ലുക വനികകൾ
 കിടപ്പു, വിശാലമായ്”.

ഇന്നത്തെപ്പാറക്കെട്ടെ
 തുരന്നു നാളേക്കുള്ള
 നൽവഴി തുറക്കുന്ന
 വമ്പിച്ച പ്രയത്നത്തിൽ.

ശക്തിമന്ദിരപോലെ
 കവിതൻ ചിന്താശക്തി
 നിത്യവും സംഭാവന
 നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കണം.

യത്നവും പാടും, പാടും
 യത്നവും, മെന്നല്ലാതെ
 സ്വപ്നംകണ്ടിരിക്കുവാൻ
 സമയയാൾക്കില്ല.

സ്വപ്നങ്ങൾ പൂക്കുന്നെങ്കിൽ
 പഠിക്കാം, പുലർകാലം-
 മെത്തിനോക്കുമ്പോൾ നല്ല
 നാളെതൻ പൂമുറത്തിൽ.

മലകൾതുരന്നു നാ-
 മിരുട്ടിൽ, നീങ്ങിടുമ്പോ-
 ഉനിഷേധ്യമായ് വേണ്ട
 തൊന്നുതാൻ- കനൽപ്പുറം.

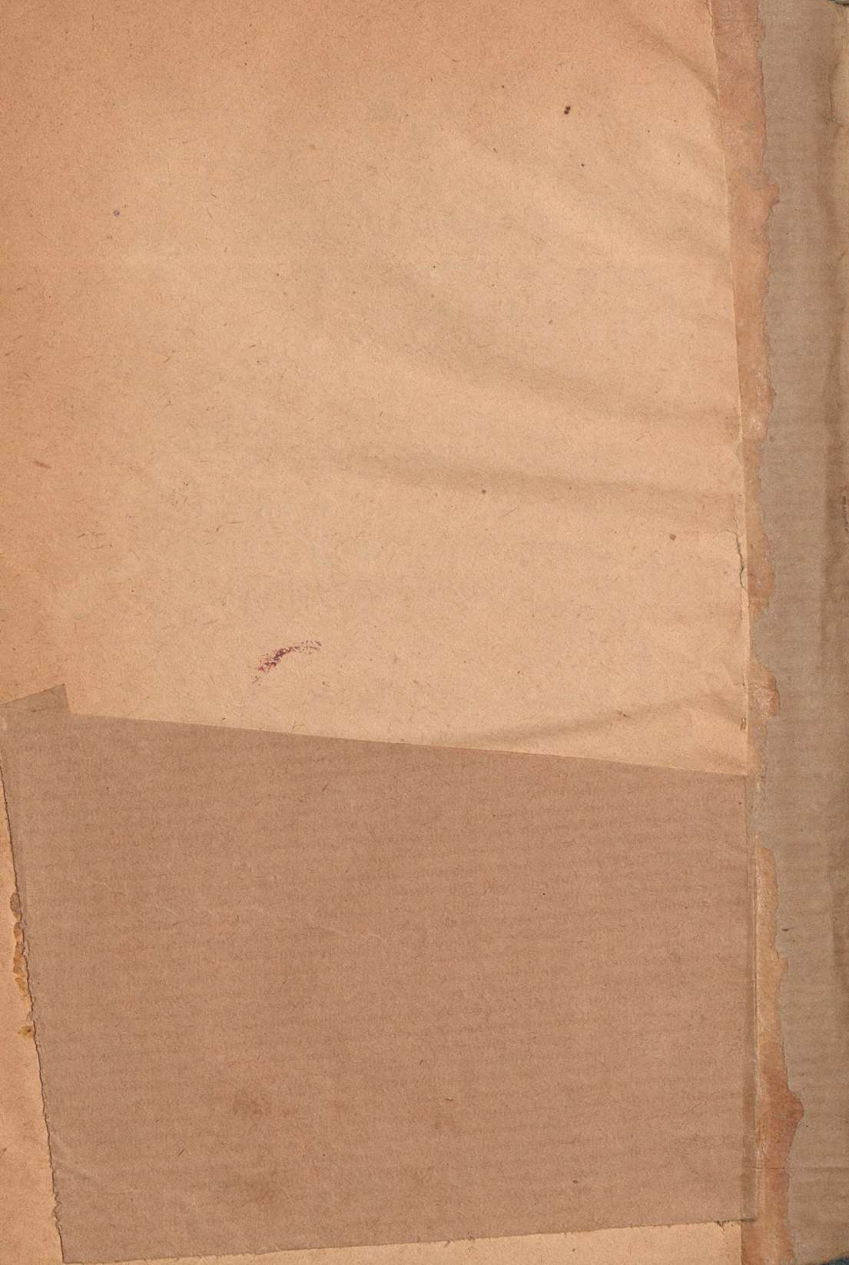
പണിയാളനെ സേവി-
ച്ചീടുക, നിരന്തരം
പണിയുമവനൊരു
സ്വപ്നരാജ്യമീമണ്ണിൽ.

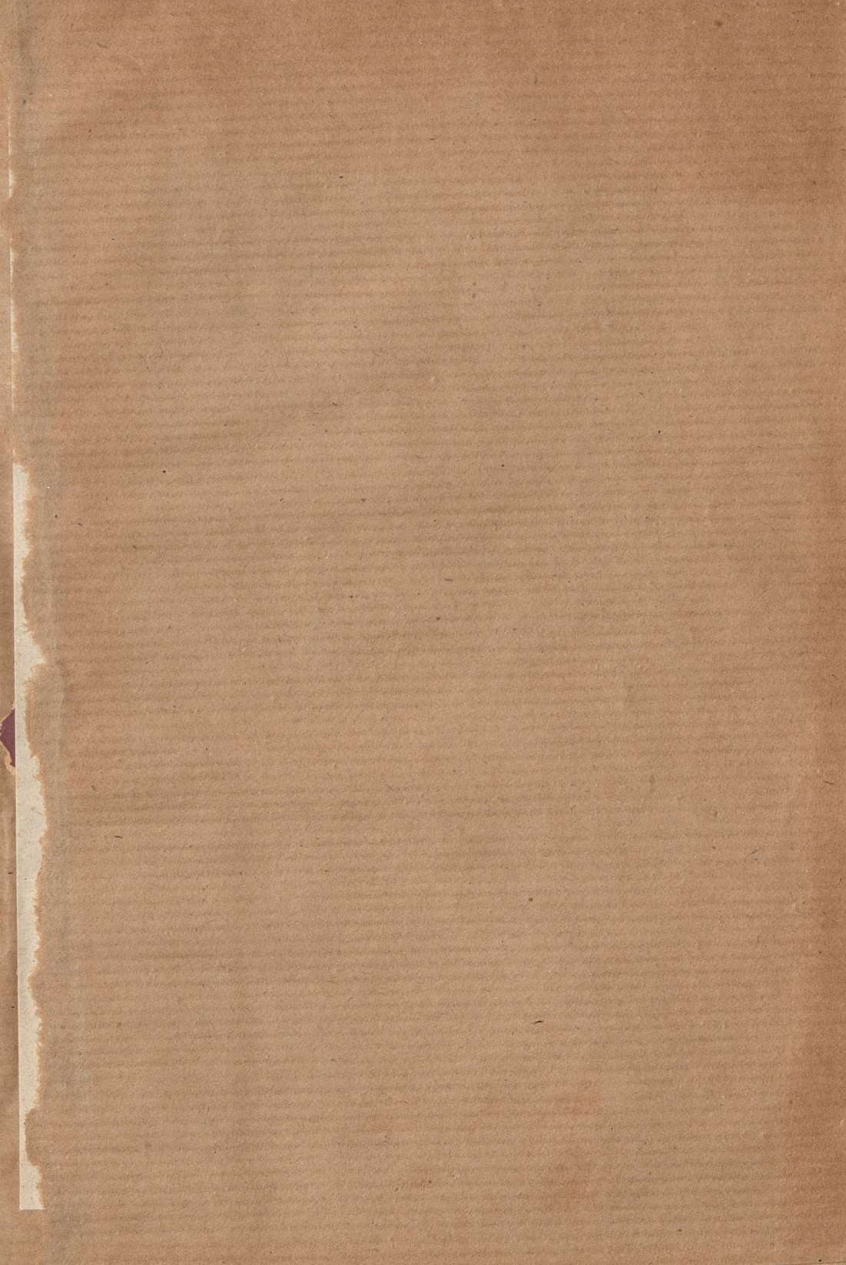
ബൈബിളിൽവിളിക്കൊണ്ട
ശമര്യക്കാരൻ തന്നെ
ഇന്നെന്നേ സഹായിച്ചു
സാധുവാം തൊഴിലാളി.

അവന്റെ കൈയിൽനിന്നും
പകർന്നുനണയാത്ത
കനലൻ കൈയിൽക്കൂട്ട
തീവെട്ടി കൊള്ളത്തുവാൻ.

മർത്യനെമട്ടിച്ചീടും
ശക്തികളൊടുങ്ങുന്ന
കല്ലാത്തകാലാനല
നിപ്പന്തം പകർത്തണം."

DHARMARAM LIBRARY

BANGALORE-560 029

Due Date	Due Date	Due Date

DC Library

* 0 0 0 1 4 7 5 6 *

T61 C35

Indic Digital Archive Foundation

TGI
C 35

gpura.org